

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2024/2433

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2024/2433 van
A., wonende in B., appellante, klaagster in eerste aanleg,
hierna: klaagster,
tegen

C., huisarts, werkzaam in B., verweerder in beide instanties,
hierna: de huisarts, gemachtigde: mr. A.W. Hielkema MBA, verbonden aan VvAA
Legal te Utrecht.

1. Procesverloop

Klaagster heeft op 16 januari 2024 bij het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle een klacht ingediend tegen de huisarts. De voorzitter van dat college heeft bij beslissing van 12 april 2024, onder nummer Z2024/6812, klaagster in haar klacht kennelijk niet ontvankelijk verklaard. Klaagster heeft tegen die beslissing beroep ingesteld. De huisarts heeft een verweerschrift in beroep ingediend en heeft daarbij incidenteel beroep ingesteld. Klaagster heeft hierop gereageerd met een verweerschrift in het incidenteel beroep. De zaak is in beroep behandeld op de openbare zitting van het Centraal Tuchtcollege van 27 januari 2025. De huisarts was daar aanwezig en werd bijgestaan door mr. A.W. Hielkema MBA, voornoemd. De huisarts heeft zijn standpunt verder toegelicht. Klaagster is met bericht van verhindering niet op de zitting verschenen.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. DE OVERWEGINGEN

De klacht

2.1 Klaagster was in B. ingeschreven bij een huisartsenpraktijk, waarvan de praktijk eigenaar in 2022 met pensioen ging. De betreffende huisarts heeft de praktijk verkocht aan een andere praktijk in B., huisartsenpraktijk D.. Klaagster werd hierdoor patiënt bij deze laatste praktijk. Aangezien deze praktijk verder bij haar huis vandaan gevestigd is, wilde klaagster zich inschrijven bij huisartsenpraktijk E. die dichterbij is. Verweerder is een van de vier huisartsen bij praktijk E.. Klaagster mailde met deze praktijk en begreep van een assistente dat ze werd ingeschreven op de wachtlijst en dat er een kennismakingsgesprek met een van de huisartsen zou volgen. Vervolgens hoorde ze dat de afspraak geannuleerd werd en ze van de wachtlijst was verwijderd. Er bleek sprake te zijn van een afspraak onder B.-se huisartsenpraktijken inhoudende dat er in principe geen patiënten worden ingeschreven die al een huisarts in B. hebben. Omdat klaagster door de verkoop van de praktijk als patiënte bij praktijk D. was ingeschreven, werd ervan uitgegaan dat ze nog steeds een huisarts in B. had. Klaagster was het hier niet mee eens en bleef verzoeken om ingeschreven te worden

bij praktijk E. In een mail van een assistente van praktijk D. staat dat huisarts F. van die praktijk gesproken zou hebben met verweerder. Verweerder zou niet bereid zijn geweest klaagster als patiënt in te schrijven. Klaagster vindt dat de weigering van verweerder om haar als patiënt aan te nemen onredelijk is. Ook is dit beleid volgens klaagster wettelijk niet toegestaan.

Standpunt van verweerder

2.2 Verweerder betreurt het dat klaagster het als onredelijk ervaart dat zij niet als patiënt kan worden ingeschreven in zijn praktijk. Het aannamebeleid waar dit uit voortvloeit, is echter noodzakelijk gezien de beperkte beschikbaarheid van huisartsenzorg in B.. Aangezien klaagster nog steeds een huisarts in B. heeft, komt zij volgens het beleid in B. niet in aanmerking voor overname bij de praktijk van verweerder. Verweerder ontkent verder degene te zijn met wie huisarts F. heeft gesproken. Hij heeft geen contact gehad met deze huisarts over klaagster noch met klaagster zelf. De klacht is daardoor ook niet op zijn persoonlijk handelen gericht. Volgens verweerder is klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht.

Overwegingen voorzitter

2.3 De klacht is feitelijk gericht tegen het aannamebeleid van de huisartsen in B.. Klaagster is van mening dat dit beleid niet is toegestaan en in haar persoonlijke situatie heel ongelukkig uitpakt. De reden waarom klaagster verweerder aanklaagt, is dat er volgens de assistente van praktijk D. telefonisch contact zou zijn geweest tussen huisarts F. van praktijk D. en verweerder, wat verweerder overigens ontkent. Verweerder zou tijdens het gestelde telefonisch contact – verwijzend naar het bewuste aannamebeleid – geweigerd hebben om klaagster als patiënt over te nemen. De vraag is of het voorgaande voldoende is om klaagster ontvankelijk te achten in haar klacht tegen verweerder. De voorzitter stelt vast dat er geen contact is geweest tussen klaagster en verweerder en is van oordeel dat er geen behandelrelatie tussen klaagster en verweerder is ontstaan. Dat klaagster wel een inschrijfformulier heeft ingevuld omdat zij op de wachtlijst van de praktijk E. wilde komen, maakt dit niet anders. Er is ook geen sprake van andere omstandigheden die klaagster ontvankelijk zouden kunnen maken in haar klacht. Zelfs als vastgesteld zou kunnen worden dat er contact is geweest tussen verweerder en huisarts F. van praktijk D. over inschrijving van klaagster, dan is nog steeds geen sprake van een handelen of nalaten in strijd met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt. Immers, verweerder heeft zich als een van de praktijkhouders van praktijk E. enkel geconformeerd aan het aannamebeleid van de huisartsen in B.. De voorzitter is van oordeel dat dit betekent dat klaagster niet-ontvankelijk is in haar klacht tegen verweerder.”

3. Beoordeling van het principaal beroep en het incidenteel beroep

Standpunten van partijen

3.1 Klaagster verwijt de huisarts dat hij onzorgvuldig heeft gehandeld, omdat hij haar niet als patiënt in zijn huisartsenpraktijk heeft willen inschrijven. Zij is het niet eens met de beslissing van de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege dat zij in haar klacht niet-ontvankelijk is. Klaagster verzoekt het Centraal Tuchtcollege de klacht alsnog inhoudelijk te beoordelen en deze gegrond te verklaren.

3.2 De huisarts heeft gemotiveerd verweer gevoerd en heeft daarbij incidenteel beroep ingesteld, omdat volgens hem de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege in de beslissing is uitgegaan van onjuiste feiten. De huisarts verzoekt het Centraal Tuchtcollege net als klaagster om de klacht alsnog inhoudelijk te beoordelen, maar om deze dan ongegrond te verklaren.

Vaststaande feiten en omstandigheden

3.3 Voor de beoordeling van de beide beroepen gaat het Centraal Tuchtcollege uit

van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg, met twee uitzonderingen. In de eerste plaats hebben beide partijen in beroep naar voren gebracht dat er geen sprake is van een gezamenlijk aannamebeleid van alle huisartsen in B.. In deze zaak is volgens hen enkel aan de orde het binnen de praktijk van de huisarts gevoerde beleid ten aanzien van het inschrijven van nieuwe patiënten. Daarnaast zijn beide partijen het er in deze procedure over eens dat de huisarts wel telefonisch contact heeft gehad met huisarts F. van praktijk D. over de wens van klaagster om bij de praktijk van de huisarts als patiënt te worden ingeschreven. Het Centraal Tuchtcollege gaat hier dan ook net als partijen bij de beoordeling van de beroepen van uit.

De ontvankelijkheid van klaagster in de klacht

3.4 Het Centraal Tuchtcollege overweegt dat de klacht in de kern gaat over de weigering om met een patiënt die daarom vraagt een geneeskundige behandelingsovereenkomst, als bedoeld in artikel 7:446 BW, aan te gaan. Dit is een gedraging die zonder meer valt onder de reikwijdte van de in artikel 47, eerste lid, onder b, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg opgenomen tweede tuchtnorm. Dat de weigering gebaseerd is op het binnen de praktijk van de huisarts gevoerde beleid ten aanzien van de inschrijving van nieuwe patiënten en dat de huisarts zelf geen rechtstreeks contact met klaagster heeft gehad betekent niet dat klaagster in haar klacht tegen de huisarts niet-ontvankelijk is. De voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege is dus ten onrechte tot dat oordeel gekomen. Het Centraal Tuchtcollege zal daarom hierna de klacht alsnog inhoudelijk beoordelen.

Inhoudelijke beoordeling van de klacht

3.5 Als gezegd, is de weigering om klaagster als patiënt in de huisartsenpraktijk in te schrijven gebaseerd op het binnen de praktijk geldende beleid ten aanzien van de inschrijving van nieuwe patiënten. Dit beleid houdt in dat de praktijk gesloten is voor inschrijving van patiënten die al een huisarts in B. hebben en dat er een wachtlijst wordt gehanteerd voor mensen die binnen een bepaald postcodegebied in B. komen wonen en nog geen huisarts in B. hebben. De reden dat dit beleid wordt gehanteerd is volgens de huisarts dat vanwege het bestaande aantal patiënten van de praktijk, er geen ruimte is voor een toename in patiëntaantallen. Een toename van de patiëntaantallen zou betekenen dat de kwaliteit van de zorg in het gedrang komt. Wel wil de praktijk een mogelijkheid bieden voor nieuwe inwoners die binnen een bepaald postcodegebied van B. komen wonen en die nog helemaal geen huisarts hebben. Deze nieuwe inwoners komen dan op de wachtlijst.

3.6 Het Centraal Tuchtcollege acht dit beleid niet in strijd met de wet en in overeenstemming met de KNMG-richtlijn "Niet-aangaan of beëindiging van de geneeskundige behandelingsovereenkomst. In paragraaf 2.1, onder c, van deze richtlijn is opgenomen dat een arts eenzijdig mag besluiten om een behandelingsovereenkomst niet aan te gaan, wanneer hij daarbij een aanzienlijk, (meestal organisatorisch) belang, heeft. Daarvan kan blijkens de toelichting sprake zijn als de praktijkgrootte van de arts het niet toelaat om nieuwe patiënten aan te nemen, omdat de arts dan niet meer de noodzakelijke en goede zorg aan zijn patiënten kan leveren. Dat laatste is hier volgens de huisarts het geval en het Centraal Tuchtcollege heeft geen aanleiding om hieraan te twifelen.

3.7 Klaagster betoogt dat zij na de pensionering van haar vorige huisarts nooit heeft ingestemd met haar overname als patiënt door huisarts F. en dat zij dus in B. geen huisarts had. Zij wijst er verder op dat zij gedurende een jaar op de wachtlijst van de praktijk van de huisarts heeft gestaan en dat zij na die tijd alsnog als patiënt is geweigerd. Volgens haar is hier sprake van een ongeoorloofde beperking van het

recht op vrije artskeuze.

3.8 Het Centraal Tuchtcollege volgt klaagster niet in dit betoog. Klaagster heeft na de pensionering van haar vorige huisarts in ieder geval in B. een beroep kunnen doen op een huisarts voor huisartsenzorg. Daarmee is haar situatie niet vergelijkbaar met die van nieuwkomers in B. die dat niet kunnen. Om die reden komen nieuwkomers op de wachtlijst. De weigering van de huisarts om klaagster als patiënte in te schrijven past dan ook binnen het in de praktijk gevoerde en aanvaardbaar te achten beleid. Dat klaagster mogelijk gedurende enige tijd ten onrechte op de wachtlijst heeft gestaan is volgens de huisarts waarschijnlijk te wijten aan een misverstand aan de kant van de praktijkassistente. Omdat de instructies van de huisarts ten aanzien van het beleid duidelijk zijn geweest (het beleid is neergelegd in het praktijkprotocol In- en uitschrijven van patiënten), kan de huisarts hiervan echter geen verwijt worden gemaakt. Daarbij komt dat klaagster vanaf haar eerste contact met de praktijk te kennen is gegeven wat het beleid ten aanzien van het inschrijven van nieuwe patiënten inhield en wat dit voor haar betekende. De huisarts kan voorts niet tuchtrechtelijk worden verweten dat hij voor klaagster geen uitzondering op het beleid heeft willen maken. De huisarts heeft aannemelijk gemaakt dat de situatie van klaagster niet uniek is.

Conclusie

3.9 Het Centraal Tuchtcollege komt dat de slotsom dat hoezeer zij de wens van klaagster begrijpt om bij een huisarts dichterbij haar in de buurt te worden ingeschreven, de aangeklaagde huisarts van zijn weigering om klaagster als patiënte in zijn praktijk in te schrijven geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

3.10 Klaagster is ontvankelijk in de klacht, maar de klacht is ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege zal de beslissing van de voorzitter van het Regionaal Tuchtcollege vernietigen en de klacht alsnog ongegrond verklaren.

4. De beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

In het principaal en in het incidenteel beroep:

vernietigt de beslissing waarvan beroep;

en, opnieuw rechtdoende:

verklaart de klacht ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door: C.H.M. van Altena, voorzitter; E.F.

Lagerwerf-Vergunst

en H. de Hek, leden juristen en D. Coppoolse en M.K. Dees, leden beroepsgenoten, bijgestaan door E.D. Boer, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 12 maart 2025.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.